

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 814/05
12.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Боривоја Буњевачког и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против оспореног решења туженог Савезног министарства унутрашњих послова, 06/1 бр. 606-1-1082/200 од 18.7.2002. године, у предмету отпуста из држављанства, у нејавној седници већа одржаној дана 12.5.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог одбијен је захтев тужиоца за отпуст из југословенског држављанства и држављанства Републике Србије због неиспуњавања услова из чл. 20. тач. 1. Закона о југословенском држављанству.

У тужби којом је покренуо управни спор пред Савезним судом, тужилац са разлога ближе наведених у истој предложио је да суд оспорено решење поништи.

Суд Србије и Црне Горе, који је преузео нерешене предмете Савезног суда, је дописом Су. бр. 96/2-04 од 31.12.2004. године, уступио предмет Савезног суда Ус. бр. 657/2002, Врховном суду Србије на надлежност, позивајући се на примену одредбе чл. 12. ст. 2. Закона за спровођење Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора и чл. 129. Закона о Суду Србије и Црне Горе ("Службени лист СЦГ", бр. 26/03).

Како тужени орган није доставио одговор на тужбу коју је уредно примио и после другог захтева суда (према повратницама први пут 24.6.2005. године и други пут 24.10.2005. године), нити је доставио управне списе предмета или је изјавио да их не може доставити до је Врховни суд Србије нашао да су се стекли услови из чл. 31. ст. 3. Закона о управним споровима, за решавање спора без списка управног поступка.

Испитујући законитост оспореног решења у складу са одредбом чл. 39. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), Врховни суд Србије је оценом навода тужбе, доказа приложених истој и разлога из образложења тог решења нашао да је тужба неоснована.

Из образложења оспореног решења произилази да је тужиочев захтев за отпуст из југословенског држављанства и држављанства Републике Србије одбијен с разлога што нису испуњени услови из чл. 20. тач. 1. Закона о југословенском држављанству, односно јер то захтевају интереси СР Југославије.

Код овако утврђеног чињеничног стања од стране туженог, Врховни суд Србије налази да је тужени правилно поступио када је одбио захтев тужиоца за отпуст из југословенског држављанства и држављанства Републике Србије, правилном применом одредбе чл. 20. ст. 1. тач. 1. Закона о југословенском држављанству ("Службени лист СРЈ", бр. 33/96, 9/01), којом је прописано да се отпуст из југословенског држављанства неће одобрити ако је то неопходно из разлога безбедности или одбране земље, из разлога узајамности или ако то захтевају економски или други интереси Југославије.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, на основу чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), решио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 12.5.2006. године, У. 814/05

Записничар, Председник већа - судија,

Горан Јосифов, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК